

P

IS

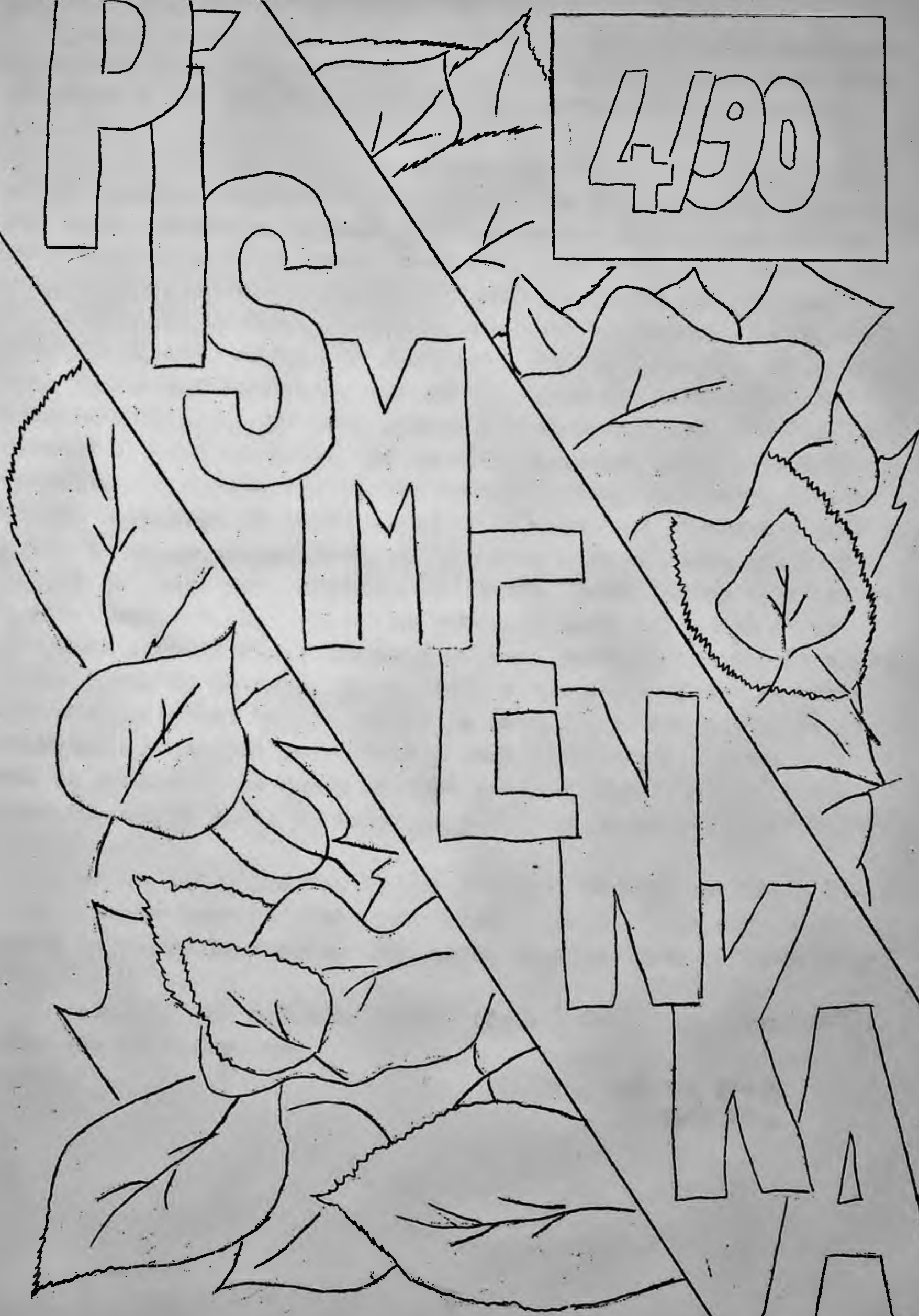
ME

EN

W

KA

4/90

Možná víte, možná že ne, že Písmenka pro Vás připravuje parta kamarádů, které spojuje mimo Trapsavce /to od loňského roku/ také příprava a pak následně i vlastní uskutečnění dětského letního tábora.

Už od začátku jsme toho názoru, že děti by měly prožít něco, co je normálně nepotká. V loňském roce to například byl Středověk, kdy místo večerních nástupů byla audience u krále, dopoledne se děti snažily zkoušet různé dovednosti z té doby, jako třeba zbrojířství, tkalcovství, hrnčířství apod. Odpoledne zase činnost odpovídala spíše bojovce. Letos jsme byli na Divokém západě. Sice jsme si Aljašku učelali na Doubravě a město Yukon City stálo neda-leko Libic nad Doubravou, ale to zas tolik nevadilo. Městečko mělo svůj Saloon, hřbitov, přehradu i městskou radu. Vlastní činnost a život ve městě Vám záměrně popisovat nebudu, protože se zachovala velice autentická kronika. Jistě pochopíte, že pro divoké zlatokopy se jaksi nehodí stát večer pod stožárem a poslouchat, za co je kdo odměněn, za co kárán a co ho čeká, byť by to bylo z úst samotného starosty či šerifa. Takže řešení bylo následující: denní tisk. Ano, čtete dobře. V našem táborovém městě vycházel městský deník Yukonský nugget. Každý den oznamoval obyvatelům města co je čeká, co se stalo a komentoval život ve městě. Protože redaktoři tohoto deníku se nechtěli smířit s tím, že jsou zaměstnanci městské rady /chtěli jsme psát pravdu - pozn. red./ tak se rozhodli, že každý si bude vydávat svůj NEZÁVISLÝ deník. Měhu odpovědně říci, že každý ze třech deníků si našel své čtenáře.

Teď už jenom pro Vás vybral Profesor některé ukázky. A tak se i Vy stanete svědky našeho táborového života. Ještě pro úplnost: deník vydávaný Profesorem nesl název Seattle Times a Caisem Ohio Star.

Pokud by Vás zajímaly další, třeba i technické podrobnosti, rádi Vám je zodpovíme.

Příjemné počtení přeje

Teta Věra

Ještě pár poznámek: Snažil jsem se vybrat to nejzajímavější a nejcharakterističtější. Články nejsou řazeny ohronologicky, myslím, že to není na závažu. Vše je v původním znění, bez úprav, pouze tam, kde jsem to považoval za vhodné, je krátký komentář, aby se čtenář "dostal do obrazu". Ani jeden z článků není zcela vymyšlen, vždy má pravdivý základ /po táboře jsme se shodli, že jestli takhle vzniká i skutečný denní tisk tak.../

Profesor

Úvodem krátký výpis z "podnikového rejstříku" Yukon City:

Yuko-Press	vydavatelství a tiskárna
Yukon-Shop	obchodní dům
Gold-Propag	písmomalířství, reklamy, ilustrace
Past Office	poštovní úřad, prodej pohlednic /vlastních/
Pohřební ústav a ranhojič	
Technické služby	- krmení psů, údržba osvětlení, zásobování, půjčovna nářadí, vedení Saloonu
BASPOPO	úvěry všeho druhu, výkup zlata, pronájem nemovitostí a pozemků, ukládání peněz, vedení bezhotovostních účtů, pojištění

BASPOPO na pokraji platební neschopnosti?

Z dobře informovaných zdrojů jsme získali zprávu o tom, že sejfy BASPOPA zejí prázdnotou a banka nemá prostředky pro krytí pohledávek a vkladů obyvatelstva. Ve městě se začíná projevovat nedostatek bankovek a zlato ztrácí cenu. Státní tiskárny nejsou schopny zajistit další emise bankovek. Proslychá se, že firma BASPOPO chce tuto situaci řešit způsobem sobě vlastním - fíingovaným přepačením své po pobočky v Yukon City a tak zakrýt nedostatky ve vlastním hospodaření. Je možné, že BASPOPO ztratí své monopolní postavení, neboť o podnikání v Yukon City má vážný zájem další z firem - Ohio Bank. Nesnáze BASPOPA by jí cestu do Yukon City značně usnadnily.

ST

Pozn: BASPOPO zavedlo v Yukon City vlastní měnu, šeky, spořitelní knížky atd.

Zřícený dům na Gold Street

Včera v ranních hodinách vyděsila všechny obyvatele Yukon City rána, jejíž epicentrum bylo na Gold Street. Po prudké hádce mezi obyvateli domu č. p. 2 budova zřejmě nevydržela napětí uvnitř

a došlo ke zřícení nosných stěn. Ke zranění našťástí něcošlo, neboť bitka mezi nájemníky se zatím přenesla na ulici. Dané končiny města však stále patří mezi problémové čtvrti, kde bitky mezi obyvateli jsou na denním pořádku. Proslýchá se, že městská rada hodlá danou situaci řešit násilným přesídlením části obyvatel.

ST

Pozn: Město mělo dvě ulice /1. avenue a Gold Street/ a dvě náměstí /Buffalo Place a Whisky Place/.

Hromadný úprk veverek z Yukonu!

Na celnicích narváno – veverky žádají o oříškový azyl – utíkají s holými tlapkami!

Podle odpoledních zpráv se na hranicích našeho státu a Yukonu objevilo nespočetné množství veverek, které se chtějí dostat na naše území a uniknout tak hromadné likvidaci, kterou vyhlásila městská rada Yukon City ve snaze získat vysoce ceněné veverčí kožíšky. Podle očitých svědků se asi 30 střelců vrhlo do lesa a stříleli hlava nehlava. Bohužel, jak to při lovech bývá, neodnesl to jen veverky. Bylo zastřeleno dvanáct ježků, šest myší a ušlapán jeden had.

A tak náš stát musí přijímat zoufalé veverčí rodiny, které přijíždějí s prázdnými tlapkami, některé i s prázdným žaludkem.

Městská rada by se nad svojí činností měla zamyslet.

OS

Pozn: jde o komentář ke hře, při které bylo úkolem pistolí sestřelovat špalíčky /veverky/ ze stromů.

Několik následujících článků se vztahuje k další hře, při které bylo úkolem donést do pobočky BASPOPA v neďalekém městečku šek na doručitele. Cestou bylo dovoleno střílet a přepadávat se. Současně si čtenář může udělat obrázek o přístupu jednotlivých redakcí.

SEATTLE TIMES:

Jatka v okolí Yukon City

Poplašné zprávy přicházejí z okolí Yukon City. Zlatokopové přestali těžít a vyřizují si mezi sebou účty. Desítky, možná stovky mrtvol leží v houštinách kolem města. Život Yukon City je zcela ochromen. Podle neověřených zpráv šerif opustil ještě před rozhodující bitvou město a uprchl do blízkého Houstonu. Rada zlatokopů ho následovala v naději, že v jeho blízkosti naleznou ochranu, avšak většina z nich byla napadena hordou zdivočelých desperádů, ke kterým se přidali někteří bezcharakterní obyvatelé Yukon City. Zákon se ze zlatých polí zcela vytratil a městská rada Yukon City naprosto nezvládla situaci. Pohřební ústav Yukon City je zcela zahlcen a poptávka po jeho službách mnohonásobně převyšuje nabídku. Úřad ranhojiče je do odvolání uzavřen, neboť všichni jeden jeho zaměstnanec jsou plně vytížení u pohřební služby. Hrobník se stal /pravděpodobně poprvé v životě/ nejpracovitějším obyvatelem města. Proslýchá se, že v pozadí celé akce stojí /jak jinak/ BASPOPO, jehož požadavek zabezpečit přepravu velkého množství šeků do Houstonu nezkušenými zlatokopy byl pověstnou jiskrou, sudu s prachem. Podle dostupných zpráv se jednou z nevinných obětí tohoto masakru

stal i jeden z dopisovatelů listu Seattle Times a stejně je postižen i redakce Ohio Star. Tito odvážní muži se zapsali zlatým písmem do historie a položili svůj život v boji za pravdu a spravedlnost.

Redakce listu Seattle Times žádá všechny své příznivce, kterým není lhostejný osud těch, kteří se starají o to, aby měli vždy včas na stole svůj oblíbený denní tisk, aby přispěli redakci na vystrojení důstojného pohřbu těmto bojovníkům za pravdivost tisku. Finanční dary ukládejte u firmy BASPOPO na konto číslo 045. Děkujeme jménem redakce i pozůstalých.

OHIO STAR:

Krveprolití v Houstonu

Regulérní bitva v ulicích - řádění zlatokopů zastavil až nedostatek soupřů - plné márnice v Yukon City - firma Rakve & comp. dostává bromadné objednávky od pohřební služby Yukon City.

Dnes odpoledne se v ulicích města Houstonu strhla bitva mezi desítkami zlatokopů, kteří původně měli zajistit ochranu pro šeky firmy BASPOPO. Zlatokopům zřejmě nestačila odměna za doručení šeků a tak se s pomocí coltů začali domáhat dalších peněz nebo šeků od svých kolegů. Avšak tito si samozřejmě nechtěli nechat ujít výdělek a po coltu sáhli také. Co se stalo pak? Rány a úpění, mrtvolý rozesetý po ulicích a choďnících. Nebyl to souboj muže proti muži, byla to jatka! Sest na dva - i to jsme viděli. Je s podivem, že i tací muži, kteří vlastní u BASPOPA více, než je hodnota tří živých čtyřnobyých koní, se nechali zlákat ke střelbě na své druhy za 100 dolarů.

Na druhé straně se ovšem začaly pohybovat obchody našeho dřevařského podniku Rakve & comp., který dostal od pohřební služby v Yukon City objednávku na cca 30 rakví.

BYL JEDEN Z NÁS

Jak jsme se dověděli, při řádění zlatokopů v Houstonu zahynul i náš kolega - redaktor Yukon Nuggetu - Nevrlý Cais. Tento jemný, čestný člověk byl zákeřně střelen do zad neznámým banditou. Jsme hluboce zdrceni jeho smrtí, neboť ještě dlouhá léta mohl k vám přinášet pravdu.

zarmoucená redakce

A provládní Yukon Nugget:

Bezvýznamný souboj

Včera odpoledne došlo v městě Houstonu k souboji dvou zlatokopů, kteří tam přijeli z našeho městečka. Souboj skončil lehkým zraněním jednoho z nich. Bulvární plátky /jako např. OHIO STAR nebo SEATTLE TIMES/ toho však využily k pošpinění jména našeho města. Jejich titulky JATKA V HOUSTONU apod. svědčí o snaze přinést na svět senzaci za každou cenu.

Pozn: Houstonem byly nazývány Libice nad Doubravou, pokud se týká střelení, byly používány plastikové pistole a náboje s gumovou přísavkou, zanechávající barevnou stopu.

Serie dalších článků přibližuje velkou aféru Yukon City, a sice "rozeznání demonstrace". Šlo o vyplavení jednoho ze stanů, ve kterém se shromáždilo větší množství obyvatel a jejich chování začalo přesahovat mez únosnosti.

První zprávu přinesl SEATTLE TIMES:

Rozeznání demonstrace na 1. avenue -- došlo těsně před uzávěrkou

V Yukon City dnes proběhla rozsáhlá demonstrace s mlhavým cílem. Její centrum bylo opět v problematické čtvrti Yukon City. Účastníci této demonstrace byli nejprve vyzváni, aby se rozešli. Této výzvy nebylo uposlechnuto, takže pořádkové síly musely sáhnout k jiným, účinnějším prostředkům. Celá demonstrace byla nakonec rozeznána vodními děly, avšak situace v Yukon City je stále velmi napjatá. Podle neověřených zpráv došlo po rozpuštění demonstrace k napadení dvou příslušníků pořádkových sil, kteří byli zlití vodou do bezvědomí. Komentáře k této události přineseme zítra, kdy už bychom měli znát i oficiální stanovisko městské rady.

Pozn: Pořádkové síly zasáhly v počtu dvou mužů /já a Cais/ pomocí kbelíků s vodou. Obyvatelé Yukon City nás pak dvě hodiny honili po okolí a nakonec postříkali hadicí.

Následující den přinesly zprávy již všechny tři deníky:

YUKON NUGGET:

Včera ve večerních hodinách došlo k politováníhodnému incidentu na Gold Street. Shromáždilo se zde značné množství lidí, kteří působili zmatek a narušovali dopravu. Na výzvy pořádkové služby nereagovali, takže proti nim muselo být v obecném zájmu použito účinnějších prostředků, s jejichž pomocí byl dav rozptýlen. Ke zranění občanů nedošlo, při následující bitce však byli těžce zraněni dva příslušníci pořádkových sil. Vzhledem k tomu, že nepokoje v této čtvrti jsou na denním pořádku, rozhodla městská rada o podmíněčném vystěhování obyvatel domu č. p. 1 nebo 2 do některé z jiných čtvrtí města.

OHIO STAR

Ještě k včerejší demonstraci

Všem jistě známá událost ze včerejšího podvečera stále míchá hladinu veřejného mínění v Yukon City. Dnes dokonce došlo k několika slovním útokům na příslušníky pořádkových sil, kteří se včera zúčastnili rozpuštění demonstrace a bylo jim vyhrožováno odvetnou akcí. Přes tyto skutečnosti magistrát města rozpuštění demonstrace schválil a i nadále je rozhodnut podniknout veškeré kroky k udržení veřejného pořádku.

/Jak nás informoval velitel zásahu, vody je dost./

SEATTLE TIMES

Ještě k včerejší demonstraci

Dnes můžeme potvrdit s plnou odpovědností všechny včerejší zprávy o demonstraci v Yukon City. Oficiální zdroje uvádějí ve svých dnešních komentářích toto: Včera ve večerních hodinách se povedlo několika asociálním živlům vyprovokovat v Yukon City demonstraci nezaměřenou proti ničemu. Díky razantnímu zákroku pořádkových sil byla demonstrace rozpuštěna. Při zákroku byli zraněni dva příslušníci

pořádkových sil. Tolik tedy oficiální místa. Účastníci demonstrace hovoří o brutálním zákroku, zatímco velitel akce se cítí vázán služebním tajemstvím a odmítl vypovídat. Zlatokopové požadují sestavení nezávislé vyšetřovací komise a odstoupení představitelů města.

Celá aféra měla ještě později nepříjemné dozvuky:

Stále slibovaný koncert slavné arizonské pěnice Tornado Lou nebude asi ani dnes, protože bylo zjištěno, že tato slavná osoba se také zúčastnila známé demonstrace. Městský magistrát nemá zájem na tom, aby ti, kdo ruší veřejný klid a pořádek vystupovali a oslovovali širokou veřejnost.

Následující články Vás přesvědčí o tom, že ani v ulicích Yukon City nebylo právě dvěřít bezpečně.

Slůně strhl lavinu

Ve všech včerejších denících se objevila zpráva o chystané svatbě předsedy ÚV desperádů, p. Slůněte. Všechny svobodné dívky a vdovy v Yukon City poté posedl amok. Svobodní muži se skrývají ve svých domcích a bojí se vycházet na ulici, cena pánských snubních prstenů v Yukon City dosáhla závratných výšek, zejména na černém trhu, kde je lze dostat bez příslušných potvrzení. Šerif se chystá vydat doporučení, aby svobodní muži vycházeli do ulic pouze ve skupinách, aby se mohli nájezdům zdivočelých žen lépe bránit.

ST

Bitka v ulicích Yukon City

Yukon City se stává rejdištěm nekalých živlů. Náš dopisovatel se stal náhodným svědkem bitvy, při níž nezletilá lady Dulka v ulici Gold Street /opět!/ ohrožovala sekerou mladíka, jehož totožnost se dosud na prosekture nepodařilo ověřit. Šerif jako obvykle chyběl.

ST

Městečko mělo samozřejmě i svou bandu desperádů, jejichž úkolem bylo neustále a za všech okolností škodit.

Úspěch zlatokopů

Při včerejší výpravě za starou mapou údolí Yukon River se dokázali všichni účastníci vypořádat s nástrahami cesty. Někteří se ale nedokázali vypořádat s desperádou, kteří jako obvykle neměli nic lepšího na práci, než přepadat unavené poutníky. Jako obvykle, nejvíce krve zůstalo na rukách p. Slůněte. Bohužel, opět pro své činy nemůže být stíhán, neboť nejsou proti němu svědci. Všichni, kteří ho viděli střílet, již nežijí. Šerif se sice pokoušel získat nějaké informace v márnici, ale hrobař potvrdil, že pánové tam ležící napromluví již několik hodin a zvolna chladnou.

Pokud nějaký svědek ještě žije, prosíme jej, aby se dostavil nebo nechal dovézt do redakce nebo do domu šerifa k učinění výpovědi. Ta by p. Slůněti jistě přitížila.

YN

Desperáty nezničili rančeři ALE PRÁCE!

Před obědem se vrátili z lesních hvozďů desperáti, vedení opět, jak jinak, panem Slůnětem. Zřejmě se připravovali na nějakou velkou akci, protože s sebou nesli krumpáč, lopatu a kdo ví co ještě pod kabáty. Zřejmě kopali jámu na dostavník Modrý mamut, protože se tvářili velmi vyčerpaně. Doslova se museli podpírat. Zvláště pak Lihová Andrea sotva stála na nohou, ale vzhledem k zaměstnání této osoby není jisté, zda potácení s křivolakou chůzí způsobila práce.

Pozn.: Přezdívkou Modrý mamut si vysloužil šerifův Trabant, Lihová Andrea byla barmankou.

YN

Desperáti opět na scéně

Desperáti opět úřadovali. Tentokrát se zoufale bránil ranč Zlomená podkova. Bandité /v Yukon City nazývaní slušně desperáti/ zaútočili na dosud nedostavěné stavení v početní přesile. Stříleli jako diví, ve vzduchu bylo více olova než kyslíku. Obránci se snažili občasnou, ale přesnou střelbou odpovídat. Nejdotěrnější desperát - jako obvykle pan Slůně - zastřelil jednoho obránce. Samozřejmě střelou do zad, jinak by to ani nebyl on. I další dva obránci padli s kulkami v zádech. Na konci boje jsme spočítali všechny tři mrtvé. Byli to slečna Veverka, pan Drobeček a pan Pinda. Dnes večer budou slavnostně pohřbeni. Čest jejich práci a památce.

OS

Divoká bitka v ulicích Yukon City

Dnes v odpoledních hodinách došlo v ulicích Yukon City ke krvavé řeži. Smysl boje byl po většinu času nejasný, proslýchá se, že šlo o stádo polomrtvých koní, které neznámý pachatel uvázal ke kašně v centru města. Polovina občanů požadovala potrestání pachatele, druhá utracení a sežrání koní. Obě skupiny se střetly na periferii města. Výsledkem je řada mrtvých, zraněných a vyděšených občanů. Šerif, který by měl dbát na pořádek, po celou dobu boje dbal na REGULARNOST MASA KRU. Blýskl se tentokrát pohřební ústav, který všechny mrtvé pohřbil ihned po skončení bojů. Naskytá se otázka, zda nebylo vhodné nechat mrtvolu alespoň vychladnout, aby bylo možné jednoznačně určit, kdo je mrtev. Některé oběti se totiž se svým údělem nehodlaly smířit a ještě na hřbitově proti svému zastřelení protestovaly.

ST

Sňatkové podvody desperátů

Vynalézavost desperátů nezná mezí, když člověka nemohou zastřelit, tak ho aspoň ožení.

Ctihodný pan Jilli, upoután na lůžko zákeřnou smrtelnou nemocí byl požádán desperáty, aby si vzal za ženu tzv. Lihovou Andreu, která by měla za úkol dovést ho až k bráně věčných lovišť a pak dědit.

S přibývajícím zkušenostmi začínají desperádi hrát se zlatokopy docela vyrovnanou partii. Pozor na ně!

do našeho dopisovatele OS

Na krk nevěstu, nebo oprátku?

Dnes ve 21.00 SYČ /sředoyukonského času/ bude oddán šéf desperádů p. Slůně. Jediná možnost, jak se dostat mimo stěny saloonu v uvedenou hodinu, je jednoduchá. Přiznat se okamžitě šerifovi Opuchlému Bobovi ke všem hnusným a odporným zločinům, které spáchal v oblasti Yukon River od 13. 8. Je ovšem na pováženou, které ze ~~šéf~~ dober si p. Slůně vybere.

OS

Odporný žert

Do redakce Seattle Times a Ohio Star byly doručeny výhružné dopisy od velitele desperádů. Ten, v předtuše dnešní svatby, pravděpodobně zešílel, neboť požaduje jako svatební dar hlavy šéfredaktorů těchto deníků. Domníváme se, že člověk s takto perverzními choutkami patří do sanatoria nebo do vězení, v žádném případě by se neměl pohybovat na svobodě. Šerife, co ty na to?

ST

Terorismus v ulicích města?

Náš redaktor v Yukon City se stal včera náhodným svědkem teroristického činu, spáchaného známým desperátem Slůnětem s částí jeho tlupy na obyvatelce Yukon City Romče. Vyvrhel Slůně byl viděn, jak nešťastníci táhne za nobu směrem k houští u městské přehrady. Obětavým zásahem dvou náhodných chodců, shodou okolností redaktorů Seattle Times a Ohio Star, byla dívka zachráněna bez újmy na zdraví. Proradně Slůně jako obvykle uprchlo. Svědci uvádějí, že desperát vyžadoval jakési výkupné. Možná by firmu BASPOPO mělo zajímat, že i takto desperádi získávají peníze, které si firma od nich půjčuje.

ST

Následující články musí přesvědčit každého, jak tvrdá byla práce novinářů a vydavatelů v tvrdých podmínkách Divokého západu a tržního hospodářství:

V mimořádné větrné smršti/ meteorologové ji označili jako uragán Věra/ se zhroutila tiskárna našich kolegů z Yukon Nuggetu. Není také divu, neboť tiskárna byla postavena na náklady redakce bez finanční pomoci magistrátu města /a noviny jsou službou městu/ a při finančních možnostech našich kolegů je zřejmé, že budova patrně neměla zděné základy ze švédské žuly /jak je tomu u státních domů, ve kterých sídlí magistrát!/ ale pouze základy tzv. provázek. To samozřejmě bylo velmi málo, jistě by na zničení tiskárny stačila bouře /podle meteorologů nazvaná Zlata/, která se prohnala včera Ohnem. Dnes tedy vychází Yukonský Nugget v neuvěřitelně ztížených a místem omezených podmínkách, zatímco kdejaký pes v Yukon City má své vlastní křeslo

OS

DŮLEŽITÉ UPOZORNENÍ!!!!!!
Vzhledem k úmyslnému a opakovanému utajování závažných informací před novináři ze strany městské rady vyhlásují redakce Seattle Times, Ohio Star i Yukon Nugget MANIFESTAČNÍ STÁVKU zítra od 6.00 hod do 6.10 hod. Po ukončení stávky setrvají redakce ve stávkové pohotovosti až do vyřešení daných nesrovnalostí.

XX

I mezi redakcemi zuřil nesmiřitelný konkurenční boj:

Havárie v tiskárně Ohio Star

Od našeho zpravodaje z Ohia přišla zpráva o rozsáhlém požáru v tiskárně listu Ohio Star. Zničeny byly dvě výrobní haly i s uskladněným materiálem a poškozeny rotačky. List Seattle Times okamžitě nabídl své prostředky, ale byl příkře odmítnut. Ohio Star zřejmě věří, že havárii se povede zlikvidovat, ale je pravděpodobné, že Ohio Star dnes vyjde opožděně, vyjde-li vůbec. Vzhledem k tomu, že redakce je pojištěna u BASPOPA, je její další osud nejistý.

ST

Další havárie v tiskárně Ohio Star

K další, tentokrát pravděpodobně vážnější havárii došlo v tiskárně Ohio Star. Podle zpráv, které máme k dispozici, dnes Ohio Star nevyjde. Redakce nebyla schopna zajistit náhradní tisk, ani omluvu čtenářům. Útěchou může být, že zítra možná Ohio Star vyjde v rozšířeném vydání. Takovéto hazardování s důvěrou čtenářů však nemá ve slušných redakcích místo.

ST

Seattle nemá o čem psát?

Deník Seattle Times přinesl zprávu o stavu naší redakce a tiskárny. Nio proti tomu, ale když srom roste nahoru a je otištěno, že tráva zežloutla a ohnula se, pak to neotiskl seriózní a solidní tisk, ale obyčejný bulvární pomlouvátor!

OS

I obyvatelé města a zejména členové městské rady byli často vláčeni tiskem:

Podivné spojení

Ke zcela nevšednímu spojení funkcí došlo v Yukon City. Obyvatelé tohoto města jsou velmi znepokojeni tím, že jeden člověk zastává současně úřad ranhojiče a hrobaře. Městská rada by měla předložit obyvatelům města záruky, že nedojde ke zneužití těchto funkcí, některé případy k tomu přim. svádějí. Kdo zaručí, že ranhojič nebude

zásobovat sám sebe mrtvolami? Navíc ve městě hrozí nebezpečí epidemií, neboť obyvatelstvo právě z těchto důvodů ztratilo k ranhojiči veškerou důvěru. Mnozí obyvatelé se raději léčí sami, rakev je příliš velkou hrozbou.

ST

Uvádíme zde rovněž radostné konstatování našeho hrobníka - hřbitov Yukon City doposud zeje prázdnotou. Zatím ani jeden obyvatel našeho města nevybledel útulek v tomto krásném koutě yukonského údolí. Při této příležitosti nelze nevzpomenout geniálního tahu městské rady, která rozhodla svěřit úřad hrobníka stejné osobě, jako úřad ranhojiče. Velmi se tím zjednoduší úřední agenda a také manipulace s nemocnými a posléze nebožtíky je podstatně jednodušší.

YN - jak jinak

Ranhojič nebo diletant?

K ploitováníhodnému incidentu došlo dnes dopoledne v Yukon City ze strany ranhojiče. Před polednem do města dorazil jeden z farmářů, s těžkým zraněním, na pokraji smrti. Samozřejmě byl okamžitě přivolán ranhojič. Jeho reakce však byla šokující. Prohlédl hluboké rány, způsobené medvědem, konstatoval, že zranění se dobře hojí a odešel. Domníváme se, že to byl poslední hřebík do jeho vlastní rakve. Tento člověk je skutečně asi spíše hrobařem než ranhojičem.

ST

Dále několik střípků ze života:

Využití až ze hrob!

I mrtví mohou být užiteční! Jak ukazuje případ z dnešního odpoledne, smrt nemusí znamenat vyřazení z pracovního procesu. Občané Yukon City, kteří padli dnes po obědě při boji proti desperádům, byli viděni o několik desítek minut později při krouhání brambor ve státní vývařovně. Náš dopisovatel se snažil zjistit podrobnosti, avšak bezúspěšně. Místní ranhojič vše tají, rovněž se nepodařilo zjistit, zda tyto mrtvé duše pobírají nějakou mzdu. Nicméně, tento epochální úspěch vědy v Yukon City by mohl znamenat převrat v průmyslové výrobě. Živí by si klidně žili, a mrtví, kterým je to stejně jedno, by mohli pracovat.

ST

K obědu blbouni

Ne, nezmenšil se počet obyvatel Yukon City, neboť všichni zdejší občané jsou chytrí až vychytralí. Jde o různotvaré slepence z vody, mouky, kvasnice a cukru, které po převaření předložili pracovníci městské vývařovny ke konzumaci obyvatelstvu. Nejprve to vypadalo,

že na jednoho chytrého případně jeden blboun, ale časem se situace obrátila ve prospěch blbounů. Na každého blbouna připadlo 0,887 obyvatele Yukon City.

YN

Z pravidelných rubrik:

STÍNY

Svého soukromého učitele ruštiny postřelil nezletilý H. W. v bytě rodičů. Vyšetřování této politováníhodné události není dosud uzavřeno, nejasná je rovněž výše honoráře učiteli za jeho poslední hodinu.

Zatím neznámý pes sežral Liňové Andree šunku, která měla původně jiné místo určení, než psi žaludek.

Doposud neznámí pachatelé odcizili 30 mil železniční trati společnosti Central Pacific. Veškeré pátrání je zatím bezvýsledné.

K vážné dopravní nehodě došlo dnes ráno v centru Seattlu. Po střetu dvou dostavníků byli s těžkými zraněními dopraveni do nemocnice tři koně. Cestující vyvázli bez úhony, kočí jsou v péči místního šerifa.

INZERCE

Pronajmu na dva roky dům. Jsem Zn.: nepodmíněně

Prodám výnosný claim. Zn.: Severní Ural

Koupím výnosný claim. Zn.: Úhrada v DM možná

Daruji naprosto nevýnosný claim. Zn.: Krásné prostředí

Zločinecká banda Tommyho Clarka zakoupí větší množství výbušnin, nejraději Dynamit nebo Semtex. Zn.: pouze v původních obalech

Daruji do dobrých rukou hada škrtiče. Zn.: Vdovec

A SAMOZREJME NESMELA CHYBET REKLAMA!!

NEUMÍTE SE CHOVAT VE SPOLEČNOSTI? CHYBÍ VÁM TAKT? JSTE BURAN?
Pomohou Vám jedině KURZY TANCE A SPOLEČENSKÉ VÝCHOVY!!!

V saloonu Yukon City pořádá Liňová Andrea. PLATÍ BASPOPO!!!!!!

Zářivý úsměv Vám i Vašemu koni zajistí ZUBNÍ PASTA ČERNÝ DĚMANT !

S BASPOPEM NA VEČNÉ ČASY A NIKDY JINAK!!!

Potřebujete se zbavit svých nepřátel? nevíte si rady?

Firma KRCHOV & comp. JE TU PRO VÁS!

Vaše nepřátele odstraníme RYCHLE, SPOLEHLIVĚ a DEFINITIVNĚ!

Máte malé zisky při těžbě zlata? Nevíte si rady? Pořídte si

S A C Í B A R I I I

Firma CUC & comp. JE TU PRO VÁS!

ODDEJ SE JEJICH POHYBU A MYSLI JEN NA JEDNO! Z V Í T Ě Z I T !!!
KDYŽ BUDEŠ CHTÍT, D O K Á Z E Š T O !!!

Představujeme zlatokopeckou obuv YUKODAS - TORSION !!!!!

Od hlavy až po paty útulné jsou rakve od Zlaty!!!

Za mírnou cenu a na nejvyšší úrovni zajistíme pohřeb Váš i všech
Vašich přátel!!!

Pohřební ústav Yukon City

Bojíte se smrti? Nezoufejte! Pohřební ústav Yukon City pro Vás
učelá první poslední!

Tím končí náš malý výběr. Původně jsme mu chtěli věnovat jedno
celé číslo, pak jsme usoudili, že půl bude stačit. Bude-li zájem,
můžeme se k tomuto tématu ještě vrátit, řada článků nemohla být
v Písmenkách otištěna - vždyť vycházely tři deníky, každý obsahoval
tři strany strojopisu, to je celkem devět stránek denně.

Ahoj

• LÍSTKY DO DRUHÉ ŘADY •

Drobně mrholilo a kapičky tvořily mlživý opar, skrz který se začalo prodírat Slunce. Obrovská duha překlenula město. Ulice byla liduprázdná. Potrhané omítky domů, špinavá, slepá okna, zívající tmavé díry průjezdů. Všude byla cítit vlhkost a plíseň.

Miki šlapal touhle ulicí a střízlivě si všímal každé maličkosti. Šel tudy snad tisíckrát a nikdy jej nic nezaujalo, až dnes. Především sehnal horkotěžko lístky na její oblíbenou zpěvačku a teď šlapal na místo smluvené schůzky. Před kulturák. Zítra večer odjíždí a přeje si, aby ten večer byl pro oba moc a moc hezký, vlastně spíše pro ni. Neznají se dlouho, asi sedm měsíců. Kamarádi. Setkali se tenkrát na potlachu Medvědů na Krasově. Na jeho otázku, jestli je vedle ní místo na spaní a jeho věci; odpověděla, že jestli ho nevidí, ať si seběhne dolů k Berounce opláchnout oči.

Ta blondatá krása mu brala dech. Na každém společném vandru. Několikrát se pokusil jí naznačit, co cítí, co ho drtí, co by rád dostal ze sebe ven. Vždycky byli ale poblíž jiní kamarádi, nebo se řeč dostala na jinou stránku a Miki se vždy zapletl do svých myšlenek. I pozvání do kina nebo na procházku se minulo účinkem, hodně se prýučila. A tak vlastně zůstávalo jen u těch vandrů, jednou za týden, na necelé tři dny. Trápil se tím a vyčkával. Ale před čtrnácti dny dostal poštou to, co čekal. Řekl jí to. Ale byl pátek večer.

Především zazvonila u jeho bytu. Nevěřícíně pozoroval její zjevení, prakticky na zakázaném území. Nechala Mikiho vyděšeného a poprosila jej, jestli by mohl kolpit ty lístky na její oblíbenou zpěvačku. Jede k babičce pro vajíčka, vrátí se zítra a nestihla by to. Řekl samozřejmě, pokyvoval hlavou i když dole už za ní bouchly domovní dveře.

Ale on zítra večer odjíždí a nic se doposud nevyřešilo. Miki má o ní strach. Vždyť tu zůstane sama. A pro Mikiho je to nezvyklá myšlenka, nedá se vyjádřit. Je to něco svíravého. Ale dnes jí musí vše říci. Musí! Neví přesně jak, ale rozhodl se. Ale kolikrát se už takhle rozhodl?

Zahlédl ji už z dálky. Stála před kulturákem a bavila se s několika kluky, které Miki neznal. Vyplašil se. Nahmatl v kapse dva lístky, spojené k sobě. Zastavil se a díval. Poprvé ji neviděl v náruči lesa. Přirozená, rozesmátá, jak je hezká i v tom klubku cizinců. Neznámá síla Mikiho sevřela. Se smíchem se pootočila, zahlédla ho. Zamávala. Musel se pohnout. Zamířil k ní.

"Ahoj."

"Ahoj"

"Miki, máš ty lístky? Už se nemůžu dočkat," usmála se.

"Jo," zabručel a vytáhl je z kapsy na světlo.

"Co je ti, Miki?" tázavě mu pohlédla do tváře.

"Nic. Tady máš ty lístky."

Nechal ji stát na chodníku spárem růžových lístků v ruce.

"Miki, Miki!"

Běžel pryč od ní, jako uličník od rozbitého okna. Měl vztek, že se rozběhl, ale už to nešlo, zastavit. Ve spáncích mu tepala krev a žaludek se svíral. Běžel na místo, kam jí tolikrát lákal. Na starou kamennou věž v lese nad městem. Jeho oblíbené místo.

Nahoře se posadil na ochoz. Zastyděl se. Měl vůbec právo takhle jednat? Neuvažuje o něčem, co mu snad ani nepatří? Nebo ho tlačí čas a jeho nerozhodnost? Zdýchaně se opřel o kamennou zeď.

Zaskřípaly kamínky. Ona. Asi taky běžela, červený, udýchaný obličej. Posadila se vedle Mikiho, mlčky. Známa vůně jej opájela.

Zítra odjíždí, na dlouho, na moc dlouho. A ona to přece ví. Přece spolu na vandrech tolik prožili.

"Proč jsi utekl? beze mne?"

"Viděl jsem tě tam s klukama. Mám o tebe strach... nechci se dělit... nechci překážet..." Tak už to začlo.

"Miki, co to povídáš?"

"Nechci, rozumíš, nechci to," potočil se k ní, "patříme přece k sobě. Nic se nedá smazat."

"Vždyt nemusíš mít strach, o mě. Za prvé na mne nemáš majetnické právo a za druhé se chováš divně. Takového tě neznám."

"Ne! Patřili jsme k sobě, ty a já..."

"Pořád patříme. A až se vrátíš, zase budeme spolu jezdit."

"Dnes jsem to viděl!"

"Nepřeháníš, Miki?"

"Proč bych přeháněl, děláš si ze mne blázný?" hečlo se mo to.

"Ne Miki, myslím to opravdově. Já kamaráda nezradím, ani za tak dlouhou dobu. Fakt!"

"Prosím tě, pochop, chci tě mít jen pro sebe, jen a jen pro sebe," Miki si k ní kleknul, bál se šíleně prohry. Co teď rychle udělat? Naklonil se k ní, chytl ji za rameno, tvář ponořil do té zlaté záplavy. Vztekle se vytrhla, lekla se ho.

"Tak o tohle ti šlo?"

"Počkej, nerozumíš mi."

"Ale rozumím, a dobře. Zklamal jsi mne!"

"Nerozumíš, já tě miluju. Slib mi, že budeš jenom se mnou, prosím tě!"

Stála a chvěla se.

"To ti slíbit nemůžu, jsi cvok. Zůstanu tvou kamarádkou, ale ne v kleci, nemáš právo..."

"Ty mi to musíš slíbit, není čas, proboha co mám říct, pomoz mi z toho..."

Před Mikim ticho. Dole doznívají kroky. Odešla. Utekla. V prachu leží dva rážové lístky do druhé řady na její oblíbenou zpěvačku. Miki se těžce postavil a sešel dolů. Zítra večer odjíždí na vojnu. Na moc dlouho. Opět se blížily bouřkové mraky. Miki zatáhl zip u bundy

Jaroslav Sup Dittrich

• PTAM •

Kam jde svět? Přece zpět!
Stačí podívat se na stromy,
zbyly z nich pouhé atomy.
A ty taky rozpadnou se.
A co nevidět!

Vendula Burdová - Ťopina
Punchbowl
N. S. W. Australia

Bady přeskočil škarpu u silnice a vláčeje boty ve vysoké trávě a v spadném listí, vešel do lesa. Zhluboka se nadechl, ale ne proto, aby se ujistil, zda-li je zde atmosféra příhodná pro jeho plíce, ale protože to tak dělával vždy. Kolem bylo ticho. Závan větru lehce vklouzl do korun stromů, utrhnul několik listů, beztak už dávno žlutých a nechal je vrtivě dopadnout na zem. K milionům dalších, jež zde o kapánek déle tlely a vydávaly tu nenapodovatelnou vůni, charakteristickou pro to nejbarevnější období v roce. Podzim.

Listí se lepí na boty a vytváří zákeřný kluzký povrch. Bady to ví a přesto ho podrážky občas zradí a nešetrně pošlou na zem. Stoupá hlubokým úvozem, který se snad zvedá do nebe. Poté, co upadl asi popáté a podaří se mu z prstů setřít hlínu a lepkavé listí, rozhodl se cestu úvozem ukončit. Vyškrábal se doleva a začal svah křížovat směrem vzhůru. Vždycky kousek šikmo nahoru a potom zase druhým směrem a pořád výš. Několikrát se stejně musel zastavit, protože i zde byla zrádná zemina a navíc kluzké kořeny a větve, drze ukryté pod listím. Pak nad sebou zahlédl prosvítat mezi stromy oblohu, vrchol.

Rozhlížel se po návrší, které ohraňovala spleť stromů a keřů. Bylo to jako ohen, vřesy, katuše a plané vrby zářily červeně, a pár dubů a bříz žlutou. K tomu hnědočerná zem a modrošedé nebe, pokryté tmavými mraky.

Badyho starostí však bylo sehnat dříví na oheň. Promočené kalhoty ho už studily do stehén, žaludek se vtíravě probudil. Shodil na zem žracák, vedle lági a klobouk. Zamířil k okraji návrší, kde se před chvílí vyloup, nasbírat něco suchého.

Oheň vesele zapraskal. Rychle zul boty, stáhl kalhoty a zavěsil je na dva zabodnuté klacky k ohni. Bleskem rozlalil a vlezl si do spacáku. Přihodil pár klacků, napráhl k plamenům dlaně a pak si je promnul. Byl spokojen. Od pusy se mu táhl bílý opar, vydechovaný v intervalech, jak z lokomotivy. Bady se té představě zasmál.

V tom jej upoutal podobný obláček asi dvacet metrů od něj. Téměř neznatelně se táhl z křoviska. Zvědavost Badyho zvedla na nohy, ale víc neudělal. Z křoví povylezl veliký pes. Obrovský pes! Většího v životě neviděl. Dostal trochu strach a pudivě se snažil zašilhat, kde leží sekyrka, nebo nůž. Ani jedno neviděl. Sakra! Vyhlédl si aspon sukovité borové polínko. Pes se díval na Badyho, který se hrozil pohnouta cítil, že by snad ani nevěděl, co udělat, kdyby jej pes napadl. A najednou knih a nikde nic. Jenom Bady v trenýrkách jako mramorový anděl a dohořívající oheň. Podvědomě se oklepal. Pak se prudce shýbl a položil na oheň novou porci klacků. Počkal až se nahřejí už suché kalhoty a začal se do nich cpát. V duchu vše přisuzoval zatoulanému psu, který se lekl stejně jako Bady. Ale ta barva srsti, která mu utkvěla v paměti a vrátil se k ní teprve teď, mu nešla z hlavy! Tlačilo se mu do mozku - to byl vlk. Ale silnější byla absurdita té myšlenky. Nakonec si připustil, že se docela určitě mýlil. Prostě leknutí a následné rozrušení.

Pohled na oblohu ho ujistil, že bude teplá noc. Připravil si věci na spaní a na pánev vyklopil vepřovou konzervu. Pánev položil mezi dva kameny na kraji ohniště a vyndal si lžíci. Přisypal koření a vše zamíchal. Těšil se. Původně chtěl konzervu zhltnout za studena, ale pak si řekl, že se trochu potřestá za nenasytnost. Pánev sundal a řekl si, že ještě skočí pro dříví, než to trochu vychladne. Pak se pohodlně usadil a přitáhl

pánev k sobě. Nestačil ještě ani nabrat na lžici a pes tu byl znova. Leknutím lžici upustil do klína. Bylo už šero a ten rafan se vynořil jako duch.

"Co chceš?", Bady se ptal velice slušně.

Pes se předklonil, slabě zakňučel a olízl si čenich. Bylo to jasné. Badyho večeri. Pomalu, nohou, sunul Bady pánev směrem ke psovi. Sám se odsunul směrem opačným. Pes nejdříve nakročil a znova se podíval na Badyho. Ten pokývl hlavou a snažil se pousmát. A pak už se soumrakem neslo mlaskání a slastné kňučení.

Badymu zakručelo v břiše. Ale donutil se přiložit pár klacků do uhlíků, aby bylo víc světla, kdyby náhodou. Pes jej sledoval, ale žral. A nic se nedělo.

Psisko dožralo a olízl si znovu čenich. Jednou, dvakrát a natáhl se k ohni. Díval se na Badyho a zavrtěl obonem.

"Mám už jenom jablko a to si sním sám, jasný," pronesl Bady na adresu psa stále ještě uctivě, "protože mám hlad jako vlk".

Vlk! Zase mu ta matnost probleskla hlavou, ale statečně ji zažehnal a schroupal celé jablko i s ohryzkem. Pes neznatelně popolezl blíž. Bady se vyděsil, polkl. Znovu se mu ozval ten prevít žaludek a pes byl ještě blíže. Pak udělal Bady něco, co si nedokázal vysvětlit. Jako by telegraf mezi hlavou a rukou vyhořel, ruka se sunula k psí hlavě, oči na to vyděšeně zíraly. Bady pomalu, se zavřenýma očima, psa pohladil. Očekával krutou pomstu obnažených tesáků. Pes mu ale ruku olízl. Jemně a přátelsky. Bylo vyhráno.

"Když jsi mi tu ruku teda nesežral, tak ti něco zahraju." Bady vytáhl z kapsy batlu foukačí harmoniku. Pusou po ní rychle přešel a pak nasadil k prvním tónům. Hrát uměl dobře, byl tím známý. Pes se pohodlně natáhl a nehnul se, dokud nedozněla melodie. Další a další se nesly tmou, do nebe, ke hvězdám. Pes přivíral slastně oči před světlem plamenů a slaboulince kňučel. Bady dohrál a odložil harmoniku. Naklonil se a přibodil větší poleno do ohně. Pes vstal, otřepal se a pak si lehl až k Badymu a položil mu hlavu do klína. Tak ho Bady pořád hladil a přikládal na oheň. Vydrželi tak až do svítání, déle už Bady nemohl a usnul s rukou na psí hlavě, mezi klacky a tlejícím listím.

Probudilo ho sluníčko. Mraky byly pryč a pes taky. Ale byla tu, a Bady vyvalil ospalé oči, zabíťá slepice. Velice čerstvě zabíťá slepice.

"No tohle! Ten chlupáč pytláčí!"

Ale nedalo mu to, slepici amatérsky oškubal a vyvrhl. Rozdělal znovu oheň a vnitřnosti do něho hodil. A zatímco se slepice dost neodborně opékala, naboďnuta nešetrně na klacek, Bady si zabalil věci. Slepice mu moc nechutnala, navíc byla jako gumová, ale přesto půlku, i když ledabyly, snědl. Druhou půlku zahrabal do země. Hodil na záda bágl a zamířil dolů do vsi.

Cesta polem zůstala za ním. Objevily se červené střechy a vysoká věž kostela se zvonem, jež ho vítal, který vyzváněl na celé okolí. Byla neděle ráno. Nejbližší turistická značka jej dovedla k prvním stavením. Tam se Bady dozvěděl, že zastávka je až za vsí na rozcestí a jede to za osm minut. Bady vyrazil, křičíc, že děkuje.

Na rozcestí doběhl notně zchvácen a vztekly, protože zahlédl autobus, jak pomalu odjíždí, spíše skoro jel, Bady nikde neviděl zastávku. Chtěl zakřičet, ale hluk motoru byl silnější. Ani mávat nemohl, autobus byl v ostrém úhlu. Bady vztekle

nakopl kámen a ten, než se zastavil v trávě u silnice, zahlédl, že autobus se zastavil a troubí. Asi na mne přece jenom počká, napadlo Badyho a rozběhl se k vozidlu.

Pak ho uviděl. Byl to on. Seděl na silnici před autobusem a bránil mu v odjezdu. Řidič už stál venku se smetákem v ruce a křičel na psa. To už ale Bady doběhl a zastoupil řidiči cestu a řekl, že je jeho a že mu domluví. Řidič ale nevěřil, psa znal. Bady došel ke psovi, pohládl ho mezi ušima.

"Kamaráde, musíš na stranu. Už mi to neujede."

Ve voze shodil ze zad bágl a šel k řidiči zaplatit. Strkal peněženku zpátky do kapsy, když se autobus znova rozjel. Už s ním. Pes stál u škarpy a díval se za ním. Bady mu zamával, mával, dokud z něj nebyla kulička.

Na konečné mu vše vysvětlil už klidný řidič. Vrtalo mu hlavou, že ten pes Badymu neutrlh ruku. Majitel psa se zabil při autohavárii asi před dvěma lety, tady ve městě. Od té doby se pes toulal po okolí a hledal neustále to, co už nikdy nenajde. Nenechá na sebe sáhnout. Jsou s ním potíže. Snad jen u Badyho se nechal asi něčím zlákat. A to zabarvení? Bal to vlk. Jeho bývalý majitel ho dostal jako měsíční štěně od Lesní správy po přírodní kalamitě. Takže žádná pohádka, žádné čáry!

"Stejně se divím, že vám neublížil. Je to mrcha pes. Musel jste na něj něčím zapůsobit a to ho nalomilo." řidič kroutí hlavou a leze zpět do vozu.

Bady si narazil na hlavu klobouk a ještě se otočil k otevřeným dveřím.

"Nechal mi aspoň jabko. A to mrcha nedělá."

Jaroslav Sup Dittrich

• TAK TROCHU SCI-FI POHÁDKA

• NEBEZPEČNÉ INFEKCE •

Poručík Ulabej proletí spojovací chodbou jako blesk a bez zaklepání vpadne rovnou do velitelské kabiny.

"Máme to, kapitáne!"

Kapitán Uruti vyskočí z křesla a bez ohledu na subordínaci se rozeběhne za poručíkem do laboratoře.

Tam už stojí biolog, profesor Ašami a pravým chobotem se vítězně opírá o elektronový mikroskop: "Tak jsem měl pravdu, kapitáne, bylo to ono, potvora jedna. Já věděl, že nemůže být normální, když někdo soustavně a bez příčiny utíká ze svého příbytku, bere s sebou jenom nejnnutnější věci a pak se vždycky nějaký čas ukrývá před civilizací. Ba ne ... na něco takového já mám čich... a tady Ulabej mi pořád tvrdil, že to asi bude nějaké cvičení zvláštních oddílů civilní obrany. Cha cha. Kdepak cvičení... nemoc je to... podívejte."

Kapitán se posadí k mikroskopu. "Tak to je vono, říkáte... na první pohled vypadá jako vobyčejnej virus, ale... stejně, jste geniální, profesore..."

"Jakýpak génius, kapitáne... můj postup byl zcela jednoduchý!" Ašami se spokojeně zhoupne na zadních ploutvích. "Prostě jsem si ve sledované populaci vyhlédl zdravého, infekcí zatím nezasazeného jedince. Pracoval i regeneroval se přesně podle funkčního zařazení, pravidelně sledoval audiovizuální informativní a rekreativní systém dané planety, nepřekročil jedinou z námi zjištěných instrukcí zdejšího centra... žádné potulování mimo obytné aglomerace jako divoké zvíře... prostě - racionální bytost. A právě na něj jsme napojili naše přístroje a čekali, až přijde do styku s infikovaným jedincem. To se stalo před čtyřmi dny. Hned jsme provedli absolutní analýzu veškerého biologického materiálu, co během jejich rozhovoru přešel z infikovaného jedince na zdravého a řeknu vám - měli jsme obrovské štěstí - byl tam právě tenhle jeden jediný druh mikroorganismu."

Profesor ukáže chobotem na elektronový mikroskop. "Navenek ta bestie působí pouze zánět horních cest dýchacích, ale co vám udělá s centrálním nervovým systémem... jen se podívejte..." stiskne obřadně tlačítko a na monitoru naskočí obraz "...ještě nedávno zdravý, inteligentní tvor - a teď - sedí u ohně ve starých hadrech a vydává ze sebe skřeky jako... no - primát, s odpuštěním. Zítra večer nemoc ustoupí a on se opět bude několik dní disciplinovaně účastnit ekono-

mického procesu, ale pak - "

"Další záchvat," vydechn- kapitán ustaraně.

"Přesně tak."

"Je mi jich líto," poručík Ulabej kývne šupinatou hlavou směrem k monitoru, "takhle nikdy nedosáhnou dokonalosti naší civilizace..."

Kapitán Uruti s sebou škubne, jako kdyby ho někdo probudil ze spaní: "Tak už dost. Ulabej! Teď není čas na sentimentální řeči! Okamžitě nařídte mužstvu úplnou dezinfekci! A připravit se k odletu! Šéfpilot, ke mě!"

Do kabiny vstoupí seržant Ilik a srazí podpatky. "Rozkaz, kapitáne!"

"Uveďte do chodu reaktor a v nejkratší možné době startujeme na oběžnou dráhu!"

"Ale kapitáne - "

"Objevíli jsme tu záhadnou a velmi nebezpečnou chorobu, která má katastrofální důsledky pro lidskou civilizovanost. Označit na hvězdných mapách jako oblast zvláštního ohrožení. Jako oblast zvláštního ohrožení! Její kolonizace je naprosto vyloučena. Odchod!"

Mírek Valina

ADRESA REDAKCE:

KLUB MAXIMALISTŮ

POŠTOVNÍ SCHránKA č. 67

280 02 KOLÍN

PÍSMENKA - dvouměsíčník tramské literatury. Vydává Klub
Maximalistů Kolín, reg.číslo o320403389. Adresa redakce: Věra
Malátková Táborská 12 560 02 Česká Třebová. Náklad 100
výtisků. Přetisk článků dovolu jen se souhlasem autora.
Neprodejné. Objednávky poštou vyřizuje redakce.